

Evangeliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettek evangé-
liumnak minden pogány népek kö- (k 13:10)

CSOPJÁK ATTILA
költői hagyatékából.

KICSODA HENGERITI EL A KÖVET?

(Márk ev. 16, 30)

AZ ÁTOK

HOGY ITT e földön sok a szenvedés,
Hogy sok a baj, öröm pedig kevés,
Okát, ha azt valóban kutatod,
A Bibliában megtalálhatod.
Csakhogy e mondatot el ne kerüld:
"Legyen megátkozott érte e föld!"

Isten mondotta ezt s azóta itt
E föld meghozza bőven bajait.
Hiába minden testi küzdelem,
Uralg az átok s véle gyötrelmem,
S bár rajta nő itt-ott még rózsza is,
Alatta mindenütt sebző tövis.

Egy ut vezet csupán belőle ki,
Mely uton most az átok gyermeki
Dicső szabadban futni képesek
S átok helyett áldásban részesek.
Ez utat jelzi nekünk Golgotha,
S ki rajta csüng: Jézus az ut maga!

Ott léssz te is?

HA ELMULIK ezen világ alakja,
S a bűn, nyomor azt már többé nem lakja,
De békefény övedzi át egészen
És boldogoknak üdv hazája — léssen.
A szép, a jó, az örökkévalóban
Ott léssz te is, én lelkem? — mondd, —
valóban?

A köny, a bu, a fájdalom helyébe,
Ha majd öröm s örök vidámság lép be,
Halál helyett, uralg az örök élet,
S nap váltja fel a mostani nagy éjjelt,
A szép, a jó, az örökkévalóban
Ott léssz te is, én lelkem? — mondd, —
valóban?

Ott léssz te is? — Óh nézz a Golgothára,
Bűnöd teljes s oly drága, nagy díjára!
Ne félj, csak higgy, szívünk vigasztalása:
Jézusnak vére és feltámadása.
Szeressed őt és ott leendsz valóban
A szép, a jó, az örökkévalóban!

AZ UJTESTAMENTUMI Husvét hajnalán Jézus néhány nőtanítványa aggodalmas szívvel közeledik a Mester sirjához drágakenetekkel, hogy szent testét bebalzsamozzák. A még pár nappal ezelőtt feldult Jeruzsálem lakói és az ünnepre odazarándokolt nép izgalma már elült, mély álomba szenderült. A pogány Róma megszálló karhatalma napi-rendre tért egy esetleges "trónkövetelő" elintézésével, a vallás köntöskében csoszogó Irástudók és Farizeusok pedig mohón szürcsölték győzedelmi italukat. A nagy "istenkáromló" aki azt merte tanítani, hogy a Törvény betöltötte, hogy nemcsak a zsidó, mindenki kedves Isten előtt, aki hisz Benne, hogy Ő és az Isten egyek, hogy nemcsak a Templomban, mindenütt lehet imádkozni, hogy a Főpapok olyanok mint a diszes koporsók, amelyek kívül ragyognak, belül rothadtak, aki egyik Földi országot sem képviselt, Isten eljövendő Országát hirdette, igen, Ő meghalt. Biztos, hogy meghalt, nincs többé, mienk a győzelem. Nem jöhet többé vissza még akkor sem, ha csakugyan feltámadna — mint ahogy megjövendőlte — mert vitéz római katonák őrzik a sirját és hatalmas követ tettünk a sir szájához.

"Kicsoda hengeríti el azt a nagy követ" sóhajtozták a gyászoló aszszonyok lázas ajkai. Már jónéhány akadálykövet elhengerítettek ők az utból. A félelem követ, mert a sok

idegen miatt veszélyes volt hajnalban nőknek félreeső helyeken járkalni, elgurította ezt a követ nagy szeretetök ereje a Mester iránt. A szégyenérzet követ, mert világcsufja volt akkor a megölt Vezér minden tanítványa. Hitük ereje könnyen elgurította az utból ezt a követ is. Életükkel játszottak ők azzal, hogy a Krisztus tanítványainak vallották magukat az uralkodó Hatalom előtt, ez a kő szinte magától elgurult az utból és a sok többi is, amit a "józan ész" odahelyezett. De ott van az a szörnyű nagy kő a sirnál. kicsoda hengeríti azt el, egyetlen férfi sincs velünk, a tanítványok a tizenegy, a hetven, az ötszáz, mind elszéledtek, ki hová.

Nagyon nagy és nehéz kő volt az. Egy egész Világ vaksága, butasága, gyűlölete és bosszujának ereje helyezte oda. Trónját féltő Róma, kép-mutató vallásfejedelmek keserű gyűlölete és bosszujának ereje, gyáva-tanítványok ellenség malmára hajtó vizének hullámai kellettek ahoz, hogy azt odahelyezzék. Ki hengeríti el nekünk onnan?

Az a kő a Halál diadalának, az Élet megcsufolásának a köve volt.

A Szeretet elpirulásának, a gyilkos bosszu gunykacájának köve volt.

A Csüggedés köve s a legkisebb Reménység elhalványításának a köve volt.

Isten elleni kő, a szerencsétlen

Boldog Husvéti Ünnepet kívánunk lapunk olvasóinak és munkatársainak!

Emberiség megváltása elleni kő volt.

Az örök Halál köve volt. Örökre ott marad? Ha nem, kicsoda hengeríti el?

S ime, mikor odaérnek a kegyes Asszonyok, nincs ott a kő, jóval odébb van, el van hengeredve és sehol sincsenek a római katonák. És nincs ott a szent HALOTT sem. Isten angyala van ott és jelenti: "Nincsen itt, feltámadott, jőjjetek közelebb és nézzétek meg hol feküdt az Ur..."

Isten és Angyal kellett ahoz, hogy a nagy akadály, az óriási kő elguruljon az utból és, hogy a nemes szívek többet találjanak mint amit hittek és reméltek.

Mi lett volna, ha az a kő örökre ottmarad? Mi lenne a természeti világban, ha egyszer valami nagy "akadály" miatt a telet nem váltaná fel tavasz, ha a sötét éjszaka után nem virradna hajnal és reggel? Ha alvó fáink nem rügyeznének többé, ha növényeink nem hajtanának ki újra. Ha befagyott tavaink nem engednének ki, ha beborult egünk örökre ugymaradna, ha Napunk kialudna, Holdunk elmerülne a semmiségbe, ha csillagtengerünk ragyogása örökre eltűnne? Mi lenne, ha a Halál mindennapi aratása mellett és közben soha, sehol egy gyermek sem születne, mi lenne ha borus, bus, haragos arcunk sohasem simulna ki, ha ingerült és durva szavainkat sohasem váltaná fel gyöngéd, édes szavak? Mi lenne, ha madaraink elnémulnának, ha megszűnne minden zene és éneklés, csak a temetkezési orgona énekei hallatszanának, mi lenne ha az emberi Irodalmi művekből csak a rémhírterjesztők, a lázítók maradnának meg, de örökre eltűnne Isten Igéje és üzenete erről a Földről? Mi lenne.

Akkor ez az egész Világ egy nagy temető lenne a most ragyogó ég és a gyönyörű Föld és mindenki, aki rajta van. "Örökre mondjon le arról, hogy ebből a Pokolból megszabadul..."

Akkor az lenne, hogy mindenki csak akadályokat, akadályköveket rakna — akarva nem akarva — embertársai útjába, mert sötét volna, vihar volna, égháboru volna és szörnyű butaság volna, de nemvolnának

angyali lelkek, akik „elhengerítik” a köveket, akik vigasztalnak, segítenek, gyógyítanak. Nem volna élet, csak temetések. Temetnék "a halottak a halottaikat..."

Mi lenne, ha egyházi életünkben nem volnának alázatos, értelmes lelkek, akik mindég építenek, szolgálnak és tanítanak, csak olyanok volnának, akik epednek a rang és hivatalokért, de messze kerülnek a munkát, a szolgálatot? Mi lenne, ha polgári és társadalmi életünkben nem volnának lelkiismeretes emberek és — mondjuk magyarok — akik félretéve a magánügyeiket és érdekeiket, vállalva néha ítélkezést és gyalázatot is szolgálnak a Köznek, jótékony-ságnak, jó eszmék és célok ügyében. Ha csak széthuzók, egységrobbantók, gunyolódók, becsukott szívű és zsebűek volnának?

Istenem, mi lenne akkor velünk? Mi lenne ezzel a világgal.

Ki hengeritené el akkor terveink és nemes céljaink útjából az akadályok nagy köveit? Ha mindenki hitetlen volna, vagy istentagadó, lélektagadó, örökélettagadó, Bibliatagadó, templomtagadó. Ami mind nagyon könnyen lehet akárki könnyebben, mint Istenhívő, mert az Ördög, az ő pogány katonái, a hitetlen emberiség, a bűnre nagyon hajló emberi szív, stb, stb. megrakják a szívünkhöz és eszünkhöz vezető utat mindenféle akadálykövekkel. Ha senkise volna józanéletű, mindenki részeges volna, ha mindenki rabja volna a kábítószereknek, vagy az undorító dohányzásnak, förtelmes erkölcstelenségnek, aljas beszédek-

nek, vagy az önszeretet bálványimádásának?

Mi lenne? Majd akkor tudnák meg, hogy mit beszélnek azok, akik mostan mondják, hogy pokol ez az élet.

De nem úgy van ám. Hála Istennek nem úgy van. A Krisztus sirjától elhengerült a kő, Ő feltámadott, az Élet diadalt aratott nemcsak Őbenne, mindazokban sok sok milliókban, akik hisznek Őbenne, kiknek szívéből már elhengerelték a hitetlenség nagy követ.

Istennek hála, vannak köztünk és körülöttünk szolgálatkész ANGYALOK, akik állandóan gurítják az utból a botránkozás köveit, mert segítenek a "megakadt" embernek, aki jó cél felé törekszik — mint az asszonyok Jézus felé — elhengerítik a szomorúság és bánat köveit, mert vigasztalnak, bátorítanak, erősítenek. Vannak jóbarátaink, akik minden érdek és ellenszolgáltatás nélkül törődnek velünk, segítenek kiemelni kátyubajutott szekerünket. Vannak a Gyülekezetben, vannak a társadalmi életünkben. Ha nem is szentek ők még, ha nem is tökéletesek, akkor is boldog lelkek az ilyenek és Bibliánk szerint, mert "Békességre igyekezők, Isten gyermekeinek" kell őket nevezni.

Mert emberi erő, jóakarát, vagy szolgálat nem elég ahhoz, hogy valaki nemes életet éljen önmagában és nemes szolgálatot végezzen embertársai javára, ahhoz isteni erő és angyali lelkület kell. Azok nélkül még szeretni sem tudjuk egymást, csak ítélgetni, kritizálni, esetleg büntetni tudunk.

Bosszut állani állati, büntetni emberi, de megbocsájtani az isteni erény.

Istennek hála, még mindég megjött a tavasz a telünk után, új életre keltek növényeink, reggel lett az éj után, meggyógyulnak betegeink, megjavul sok tékozló fiú és leány, velünk van Isten üzenete szóban, írásban, rádió, televízió és nálunk jobb emberek életében.

Mert Krisztus feltámadott, él, velünk van és vigasztal naponta bennünket és ha jó cél felé haladunk, minden akadálykövet elhengerít utainkból.

A SZÖVETSÉGÜNK 50 éves jubileuma az évi konvencióval kapcsolatban lesz megtartva 1958 július 9-től július 13-ig. Cleveland, Ohio-ban.

Az ünnepi áldásos program készülsz s készülnék mindenütt mi is résztvenni ez áldásosnak ígérkező nagyszerű ünnepségen és konvención!

AZ ÜRES SÍRNÁL

(Máté 28.)

“MINDNYÁJAN megbotránkoztok bennem” — mondotta az Ur. “Megverem a Pásztort és elszélednek a juhok”. Ime bekövetkezett. A Mestert megfeszítették, eltemették. A tanítványok mindenről lemondtak... A csalódás oly nagy volt, hogy emberileg más nem is várható tőlük, mint az, hogy visszamenve hazájukba, folytassák ott, ahol három évvel ezelőtt abbahagyták. Még arra se gondolnak, hogy a szombat elmúltával a sírhoz kinézzenek.

De nem így az asszonyok. Ők a hét első napján korán a sírhoz mennek. Menjünk mi is lélekben az üres sírhoz és lássuk meg, mire tanít az üres sír.

Az üres sír a szeretet helye. Ezek az asszonyok, akik a Mesternek életében vagyonukból szolgáltak, még halála után is szolgálni akarnak. A szombat gyors közeledte miatt nem adhatták meg a Mesternek a végtisztességet, hát most akarják kipótolni. Hajtja őket a szeretet. “Mert erős a szeretet, mint a halál...”, kemény, mint a sír a buzgó szerelem...; lángjai a tűznek lángjai, az Urnak lángjai...” Nem tudják, ki fogja elhengeríteni a nagy követ... tele vannak tépő kérdésekkel, de mennek, mert hajtja őket a legnagyobb hajtóerő: a szeretet...

Az üres sír az élet helye. “Nincs itt, feltámadott” — hangzik angyali ajakról. Az Isten Szentje nem láthat rothadást (Zsolt. 16, 10). A legnagyobb gonosztságot, a keresztfeszítést úgy tette Isten jóvá, hogy Fiát feltámasztotta — a halálból. Halál, hol a te fulánkod? Nincs már fulánkja a halálnak. Ártalmatlan, mint a fulánkját vesztett darázs. “Krisztus feltámadt a halottak közül, zsengejük lőn azoknak, akik elaludtak.” “Én élek és ti is élni fogtok” — mondotta az Ur. Ezért az üres sír, már nem a halál, de az élet helye. Ezért: “Nincs már szívem félelmére nézni sirom fenekére.

Az üres sír a bátorítás helye. “Ti ne féljete!” — mondja az Isten angyala. Oly sokat jelent e szó: “Ti”. A katonák mint a holtak fekszenek

a földön, őket a rettegés a földhöz verte, és nekik nem szól a bátorítás. De szól az asszonyoknak. És miért nekik? Az angyal megfelel: “Ti ne féljete, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek”. Tehát ne féljen az, aki Jézust keresi. Oly sokszor hangzik az Igéből e biztatás felénk: “Ne félj!” És valóban nem is fél az, aki Jézust keresi...

Az üres sír a küldetés helye. Menjete gyorsan, mondjátok meg az Ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból”. Nem elég csak tudni a feltámadás tényét, de meg kell azt mondani másoknak is, azoknak, akik még nem bírnak a feltámadás hitével.

Az üres sír az öröm helye. A asszonyok lelkében még ott vibrál a félelem érzése is, de már “nagy örömmel futnak vala...” Tehát akinek bizonyossága van a feltámadás felől, annak nagy öröme is van. Mert

a kettő együtt jár. A feltámadás hite örömet ad. Még fokozódik az öröm, ha a bizonyosságot nyert lélek másokkal is közli a feltámadás tényét, mint az asszonyok és “nagy örömmel futnak vala, hogy megmondják az ő tanítványainak”.

Az üres sír az imádat helye. Szembe jön az asszonyokkal Jézus... és leborulnak előtte. Mit is tehettek volna mást? Az Ur megmondotta: “Még egy kevés idő és nem lát engem a világ, de ti megláttok engem”. Nem láthatja Heródes, Pilátus, Kajafás; nem láthatják a sírnál levő katonák sem, de ez asszonyok meglátják. Miért? Mert “akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak”. Keressük hát mi is Jézust és megtalálva, boruljunk le mi is előtte. Amikor most így lélekben egy kis kirándulást tettünk a Megváltó sírjához, nekünk is szól a hiradás: “nincs itt, feltámadott”. A fontos csak az, hogy a mi szívünkben is feltámadjon és éljen örökkön örökké... —Fülöp Árpád.

EMLÉKEIM A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSZIÓBÓL

Irta: HARASZTI SÁNDOR dr., a Budapesti Baptista Szeminárium volt helyettes igazgatója.

MIELŐTT személyes tapasztalataim elmondásába kezdek, talán helyesen teszem, ha néhány szóval bemutatkozom az olvasónak. Magyarországon, Soltvadkert községben születtem baptista szülők nyolcadik vagy kilencedik gyermeke gyanánt. Ikrek lévén, nem tudom, hogy melyikünk látott hamarabb napvilágot. Utánam még egy ikerpár következett, és végül egy leánygyermek zárta le a sort mint tizenkettedik a nagy családban. Jelenleg rajtam kívül hét leánytestvérem él, a legkisebb kivételével valamennyien férjnél vannak, és szüleimnek az én öt gyermekemmel együtt több, mint negyvenkét unokája van. Gyermekeik valamennyien bementek, és az unokák közül is már tizenötön követték Jézus Krisztus példáját a hullámsírban is. Mielőtt kijöttem Magyarországról, 1956. augusztusában még részt tudtam venni szüleimnek ötven

éves házassági jubileumán mint egyetlen élő fiugyermekük. Két iker csecsemő korában meghalt, egy bátyám huszonegy éves korában, egy másik pedig negyvenkét éves korában, miután 4 évig tartó orosz fogságból hazatért. Négy árvát hagyott.

Tizenhétéves koromban pünkösdi másnapján Mészáros Sándor lelkipásztor hitemnek vallomására bement a soltvadkert baptista imaház medencéjében. Velem együtt még vagy hatan tettek vallomást ugyanakkor Jézus Krisztus mellett. Mióta az eszemet tudom, de különösen mióta az Ur Jézust megváltómul elfogadtam, azóta mindig az volt a célkitűzésem, hogy Afrikában szolgáljam őt mint orvosmisszionárius. Azt gondolom, hogy ebben az elhívásban a bennem rejlő benső lelki hajlandóságon felül két dolognak volt döntő jelentősége: az akkori Hajnal (Folytatás a 7-ik oldalon)

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

SEB, AMELY GYÓGYIT
Esaiás 53:5.

MAGYARORSZÁGON történt régebben, hogy egy fiatal ember, aki sok mindenféle gondot és szívfájdalmat okozott kedves szüleinek az ő gondatlan életével, egyszer a mezőről hazaérkezett szénakaszálás idején s kézi kaszáját az udvaron gondatlanul a földre ledobta. Édesanyja az udvaron végezte munkáját s nem vette észre, hogy az éles kasza a földön utjában van. Véletlen reá lépett a nyelére. A kasza felcsapódott oly szerencsétlenül, hogy arcában mély sebet ejtett. A seb nem volt halálos, de hosszabb ideig tartó gyógyulása után egész életén át hordozta a seb helyét. Valahányszor anyjának arcába nézett a fiatal ember, mindig eszébe jutott bűnös könnyelműsége s lassankint a nagy seb helyére, illetve édesanyja megsebesített orcájára tekintgetve, kigyógyult könnyelműségéből.

Esaiás próféta Krisztus születése előtt 700 esztendővel látta lelki szemeivel az emberiségért megsebesített Krisztust, a világ Megváltóját, Akiről azt írta meg: **“Ő megsebesített a mi bűneinkért . . . s az Ő sebeivel gyógyulánk meg.”** Ez a régi Istenfélő ember sokkal jobban látta elére, hogy az Ur Jézus Krisztus lett a világ Megváltója és Szabadítója, mint majdnem kétezer esztendő után nagyon sok keresztyén ember, aki az Ur Jézus Krisztus nevével neveztetik.

Bűneink büntetését viselte el. Másszavakban: mi okoztuk bűneinkkel szenvedését, halálát, nagy sebeit s az Ő sebeire való tekintettel gyógyultunk meg. Az Ur Jézus sebeiben, érettségünk viselt, győtrő kinjaiban van a mi gyógyulásunk. Hiába keresi e világ ezer sebtől vérző nyomorúságára másban és máshol a gyógyulást. Az egyedül csak az Ur Jézus Krisztusban van.

Győzelmet jelentenek számunkra az Ő sebei. **“Bizzatok, én meggyőztem e világot”**, mondotta az Üdvözítő. Ezer és ezer olyan tanúja van az Urnak, aki amellet bizonyít, hogy amikor sebeit nézte s magát hittel átadta szolgálatára, a legnagyobb bűn felett is diadalmaskodott. Az Isten titokzatosan erőt ad minden benne bízó gyermekének arra, hogy a megrögzött bűnös életmódot felcserélje egy szép, tiszta krisztusi életmóddal. **Erre van erő “a Bárány Jézus vérében!”**

“ÉN TUDOM, HOGY AZ ÉN MEGVÁLTÓM ÉL”

Jób. k. 19:25.

KEZDETTŐL fogva a keresztyén tanítás mindig az volt és most is az, hogy a földi, testi élet után az igazi tökéletes élet odafenn van. A fizikai élet ennek a magasatos életnek csak pitvara, vagy küszöbe, — de nélkülözhetetlen feltétele és kezdete. Ez az élet attól függ, hogy itt, ezen a földön milyen alapot vetünk annak a tulvilági életnek. Mert amiképpen ezt a földi életet is el lehet pazarolni bűnös könnyelműséggel; azonképpen a hitnélküli haszontalan étellel boldogtalanná teheti az ember örökéletét.

Mikor azt mondja e régi Istenfélő ember és vele együtt azt mondjuk mi: **Tudom, hogy az én Megváltóm él**, erről a tökéletesebb és boldogabb életről tesszünk bizonyosságot. Jób hitt az ő Megváltójának dicsőséges életében és hitte azt is, hogy neki is része van ebben az életben. Hitte, hogy utoljára majd lesz egy dicső feltámadás. Azért mondja: **“...és utoljára az én porom felett megáll”**. Az evangélium korszaka ez a mi korunk, mely az idők teljességének, vagy az utolsóidőpánzióknak neveztetik s ennek a kornak befejezése előtt a Krisztus felemeltetik. Ez alatt a megfeszítését és halálát értjük. Feltámadása és mennybemenetele után pedig az Atyával való egyesülése és megdicsőülése következett, amit lelki szemekkel látott ez a régi hívő ember. A testi nyomorúságában, üldöztetésében és kísértéseiben ez a látás nagy vigasz volt számára. Erős hit az, mely azt mondhatja: **“...testem nélkül látom meg az Istent”** (Jób 19:26).

Jóbnak a bizonyágtétele is azt igazolja, hogy az Isten Fia, aki erre a bűnös világra jött, az elesett bűnös embereknek a Megváltója és szabadítója. Jézus fizette ki az emberiség nagy adósságát, amit senki más ki nem fizethetett. Ez az adósság

mennyei örökségünket, lelki üdvösségünket terhelte s hogy vissza nyerhessük boldog örök életünket, érettségünk meghalt. Most csak el kell hinnünk ezt és úgy kell élnünk, ahogy Ő akarja.

Ez a bizonyosság tétel azt is igazolja, hogy az Ur Jézus egy élő Megváltó. Egy élő Isten teremtette a nagy világot s abban mindent. Az embert is képére és hasonlatosságára. Bűnbe esése után szintén egy élő Megváltó szabadította meg bűneiből. János apostol a Jel. könyvében ugyancsak a megholt, de élő, feltámadott Krisztusról tesz jelentést, akinél vannak a pokolnak és halálnak kulcsai. (1:18).

Mi emberek is meghalunk testileg, mikor eljő annak az Isten által megszabott ideje, de az Élő Megváltó tanításaival és feltámadásával azt igazolja, hogy halálunk után mi is vele együtt élni fogunk. (Ján. 9:19).

Sokan vannak ezen a világon olyan hűséges lelkek, mint amilyen Jób patriárka volt, akik a feltámadott élő Mesterrel élő viszonyban vannak. Ez a régi ember minden vagyonát elveszítette. Gyermekait, barátjait. Csak felesége volt még mellette, de már az is türelmét veszítette és azt mondotta egy magáról megfélemedkezett pilanatban: **“Átkozd meg az Istent és halj meg”**, de Jób erősen állott s megfedte feleségét is ezekkel a szavakkal: **“Ugy szólsz, mint egy szőlő a bolondok közül”** (Jób 2:9-10). Erre a csodálatos magatartásra a nagy veszteségben és kibeszélhetetlen nyomorúságban az élő Istentől vette az erőt, akivel állandó élő összeköttetésben élt.

Az élő Krisztussal való összeköttetésünk a földi élet nyomorúságait, veszteségeit még ma is kiegyensúlyozza. Vannak ma is Jóbbhoz hasonló hívő emberek, akik tele vannak mindenféle bajjal és szenvedéssel, de belső arcuk tiszta, lelkük erős az Urban s a benne való bizodalommal viselik sokszor minden panasz nélkül sorsukat. Lelkükben visszhangzik e biztató kijelentés: **Tudom, hogy az én Megváltóm él!**

A husvéti ünnep keresztyén hitünknek koronája. Csodálatos, ha belegondolunk, hogy hajdan zsidó országban született egy kis gyermek, akit már csecsemő korában üldöztek. Az egész világ ellene tört. Azonban Jézus, aki erős, egészséges, szép, csodálatos jellemű emberré fejlődött, tanításaiban nem csak mondotta, hanem cselekedeteivel mutatta is, hogy Ő emberi testünkben Istennek Fia, igen, Isten maga. Sokan nem akarták elhinni, mert a természet törvényeivel ellentétben látszott lenni kiléte. Élete teljesen emberi volt — kivéve az emberi bűnös természetet —, de az emberi csak takarója volt az isteni természetének. E csodálatos történetnek a vége az lett, hogy az **isteni élet, a jóság, szeretet, irgalom, türelem**, kihívta maga ellen az emberiség megromlott ádáz támadását. Üldözte, elárulta, megcsufolta, keresztre ver-

te és megölte, Mindezekben a szenvedésekben százszoros győzelmes erővel ragyogott jósága, szelidsége, bocsánata, hite, irgalma, örök szeretete. Végre meghalt. "Elvégeztetett minden", mondotta a keresztről.

Látszólag, a dühtől tajtékozó démoni ember tévelygésével, vakmerő terveivel és örültségével győzött. A papság örömében azt gondolta, vége van valahára minden harnaknak, eltettük lábálól a Názáreti Jézust, aki Isten Fiának mondotta magát!

Nagyon tévedtek, mert ez nem volt a vég. Tulajdonképpen még csak a kezdeténél volt az a nagy harc és küzdelem, melyből a megfeszített főtámadott Krisztus teljes győzelemmel kerül a világ elé. Krisztus győzött és Istensége úgy csapott ki a sötét sirból mint tavosszal az élő virágok a fagyos rög alul. Neki volt igaza. Valóban ő az, akinek teljes hatalom adatott mennyen és földön. Ő az, aki vérének nagy árával megvásárolt magának minket, akik hiszünk Benne. mi az övéi vagyunk. Ő a mi Urunk, mi pedig szolgálói és szolgáló leányai vagyunk és örökös társai a felfoghatatlan dicsőséges életben.

Husvét a keresztyén hit koronája. "Tudom, hogy az én Megváltóm él", s mi is élünk vele!

Jézus a Gecsemánében

Máté 26, 36-46.

Este volt mindenki nyugovóra tért. Elcsendesedett az élet, csak az olajfák susogását lehetett hallani a Gecsemáné kertjében.

Egy tisztáson az Ur térdein tusakodik az Atyával... S mikor látom vértől verítékező arcának fájdalommal teli vonásait, **kutatom az ő nagy tusájának az okait** s az igéből feleletet kapok reá. Négy oka van az ő nagy tusájának:

1. **A bűn rettenetes terhe** nehezedett reá. Ján. 17. részben az Ur főpapi imája van és a Zsidókhoz írt levele 5:7-8 versében pedig a főpap áldozata van feljegyezve. Ugy beszél az Ur, mint Ábrahám: "Maradjatok itt". Ezt az utat csak egyedül teheti meg. Az Isten báránya magára veszi a nép bűneit.

2. **A Sátán hatalma.** Luk. 22:53.

Mint felbőszült méhraj vette őt körül a sötétség hatalma, hogy őt legyőzze. E nagy harcban vért izzadt az Ur.

3. **A halálnak a réme** volt az, amitől az Ur idegenkedett, Luk. 22:44. v. hiszen ő az életnek Ura volt és alá kellett magát vetnie a keserű halálnak üdvösségünkért.

4. **A keresztes keserű szenvedései.** Ján. 12:27. Ettől idegenkedett. Az Ur ismerte a szenvedésekről való jövődöléseket. Ézsaiás 53. rész szépen leírja szenvedéseinek borzalmaikat.

Az Ur meghallgatta fia forró tusáját. Erről ír Zsid. 5, 7 is. Nem úgy hallgattott meg, hogy meglelt kimélve a kereszthaláltól. Nem! hanem: **Mennyei angyalak**

A BIBLIA-MAGYARÁZÓ

MÁSODIK negyedévi számához mellékelt ÉNEKFÜZETEK egyrészéből kimaradt az alábbi kíséző kis levél, azért azt szeretném e helyen megismételni:

KEDVES TESTVÉR!

A BIBLIAMAGYARÁZÓ második negyedévi számával, egy kis énekfüzetet, — mely 14 új éneket tartalmaz — küldünk szét, minden előfizetőnek.

Az énekek szerzését, a füzet előállítását magam végeztem, a saját költségemen és azt, az AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG részére felajánlottam. Az 1958. január 21-22-én tartott PRÉDIKÁTOR-GYÜLÉS alkalmával, az IRODALMI-BIZOTTSÁG ajánlatom elfogadta, és megkérte Stég testvérnőt, hogy a szétküldésben legyen segítségemre; amit én hála-lásan köszönök.

A füzetet fogadják testvéreim mint a SZÖVETSÉGÜNK ajándékát. Semmiféle anyagi kötelezettséget ne érezzen senki.

A mult tapasztalata azonban azt bizonyítja, hogy az IRODALOM igen fontos eszköz keresztyén missziókban; azért én, azzal a kéréssel fordulok Testvéreimhez, hogy: aki teheti és szíven viseli irodalmunk ügyét, az küldjön tetszésszerű összeget, az IRODALOMPÉNZTÁRNOK címére: John Szász, 1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio, U.S.A. Vagy alulírott címére, amely a füzet fedőlapján található. Kérem, hogy jelezzék, hogy az ÉNEKFÜZETRE küldik az összeget.

A pénztárnok részére előnyös volna, ha a gyülekezetekben összegyűjtenék és úgy küldenék el az összeget egyben.

Az összegyűlt pénz, teljes egészében az irodalmunk támogatására lesz fordítva, — amire nagy szükség van, úgy Canadában, mint Amerikában.

Az én munkám gazdagon meg lesz jutalmazva, ha valahol, valakinek örömet, szomorúságában vigasztalást szerezhetek az énekekkel.

Testvéri szeretettel:

Vajda Pál.

erősítették őt, annyira, hogy mint győzelmes hadvezér ment az ő ellenségei elé a Gecsemáné kertjében.

A halált legyőzte feltámadásának győzelme által! Így győzött térdein a mi Urunk Jézus.

Elnökünk címe:
Rev. FRANK VÉR
3225 Regent St., Dayton 9, Ohio

AGGMENHÁZUNK ROVATA

Vezeti: PETRE M. Adalbert lelkész

Elköltözött Aggmenházunk

Lapunk olvasóival s gyülekezeteinkkel ezuttal közöljük, hogy a hosszú várakozás és készülődés után végre Isten segítségével Aggmenházunkat átköltöztettük a floridai új területre. Igazgatóságunk március 11-12-én tartotta meg utolsó gyűlését Watervlieten, mely gyűlésen intézkedéseket végzett az ottani eladott házak ügyében s rendezte a Vér-ház ügyeit is, melyet még nem sikerült eladni. De e gyűlésen sok munkát végzett el az új helységünk tekintetében is. S ezzel az áldásos gyűléssel összekapcsolta a költöztetés nehéz munkáját, mely munkával sok pénzt spórolt meg Szövetségünknek.

A terv az volt, hogy rendes költöztető emberek és truckok fogják a munkát elvégezni, de ezen változtatás történt azért, hogy kevesebb pénzbe kerüljön intézetünknek. Így történt aztán, hogy igazgatósági tagjaink, Vér szövetségi elnök Testvérrel 3 napig is, a végkimerülésig dolgoztak a rengeteg butor és sok minden más lehordásával és bepakolásával. Egy vasutikocsit béreltünk s abba pakoltunk bele mindent. Persze, a legtöbb munkát Attila Testvéreink végezték el egy kis segítségével, akik már hetek óta elváltak foglalva a pakolással és készülődéssel. Petre Gábor Testvér is részt vett fellegével együtt, mert ők az Aggmenház jól megrakott trakkját hajtották le Floridába. Ez is nagy munka és segítség volt.

Az öreg Testvéreink vonaton utaztak az új otthonukba március 13-án. Két autó szállította Chicagoba korareggel. A vonatjuk 9 órakor indult és másnap d. u. 1 órakor érkezett Melborneba, ahol Wancsa és Kovács Testvéreink várták és hazaszállították őket. A vonaton gondviselte őket a chicagói Illika János tv. nőnk és az Aggmenházunk női munkása. Ez erőnkfeletti munka volt, de Urunk segítségével elvégeztük. Hiszszük, hogy szerencsés volt utjuk s

az ottani elhelyezkedés is minden baj nélkül fog megtörténni.

Az öregek távozása és butor bepakolása után Attila Testvéreink még egy pár napig Watervlieten maradtak az elmaradott ügyek rendezésére, de már azóta ők is régen lent vannak. Saját kocsijukon utaztak.

Megvallom őszintén, nekem nagyon nehéz volt megválni e helytől. Én mindig úgy gondoltam, hogy a mi tehetségünket és helyzetünket ismerve, ez a hely Istentől nekünk adatott kedves és megfelelő hely volt. De talán azért nőtt e hely szívemhez, mert mint megbízott Aggmenházunkkal kapcsolatban Isten kegyelméből sok munkát végeztem és megszerettem e szép vidéket. Mikor elbucsuztunk egymástól a Vértápolnában, megteltek szemeim könnyekkel s gondolataimban és szívemben sok mindenféle érzés vonult keresztül.

Most már lent vagyunk Floridában s mindnyájunk keresztyéni feladata továbbra is támogatni Aggmenházunkat. Senki ne gondolja azt, hogy most már meggazdagodtunk s nincs szükség támogatásra, mert éppen fordítva áll a dolog; ezzel a vásárral és költözködéssel leszegényedtünk, sőt sok adósságot csináltunk. Nagy, igen nagy szükség van minden legkisebb adományra. Adakozzunk Aggmenházunkra, és imádkozzunk, hogy miképpen Watervlieten megdicsőített és fölmelegszaltatott Isten Nagy neve; úgy ez új aggmenházi birtokon is tiszteletet szerezzünk Isten nagy Nevének és becsületet a magyar baptistáknak a déli baptista szövetség területén is.

Aggmenházunk pontos címe:
Hungarian Baptist Bethesda Home,
RFD No. 2. Box 194
Melborne, Florida.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

SUNDAY SCHOOL CORNER

Mrs. M. Major

A SONG FOR JESUS

(Palm Sunday) (Matt. 21:1-16)

The first Palm Sunday was a joyous occasion according to the Scriptures Jesus himself sent His disciples to prepare the great entrance into Jerusalem. Yes, He did certain preliminaries, but His followers had to do their share. That is His usual way, and yet there are some exceptions.

The disciples did as they were told. So because they obeyed the Master's instructions success followed. We often "expect great things from God without attempting great things for God".

The Scriptures note that some of the multitude spread their garments and others "cut down branches from the trees, and strawed them in the way". So their hearts and hands were open to serve, and so were their lips active in singing: "Hosanna to the son of David: Blessed is He that cometh in the name of the Lord, Hosanna in the highest". Is there any wonder that "all the city was moved, saying, Who is this?" The instant and inspired answer was, as you all know:

"This is Jesus the prophet of Nazareth of Galilee".

As the artist painted the pictures of this glorious story, they included the children also, and rightfully so. After all, the Bible makes mention of them. Can you vividly visualize them? There they were with their happy faces, hearts and voices waving their small branches of palms. As a rule, the youngsters take their examples from their elders. There is no secret about juvenils delinquency. We all should thank God for our wonderful born-again Christian parents, teachers and other in our churches and human society in general! They are really the light and salt of the earth.

Well, dear Sunday school teachers and leaders, have we planned for an appropriate celebration of Palm Sunday? Have we introduced Jesus as a

wonderful Saviour and Prophet to our children? Let us do this and declare Jesus as King of kings and Lord of lords. As a song has it:

"Children too, of modern days
Join to sing the Saviour's
praise".

Yes, let us sing and inspire our children and others to sing praises to Jesus who loves us; hears our prayers "and He walks and talks with us". Thus as the young ones will grow up they will find Jesus a very present help in facing their responsibilities and temptations. All sorts of "enriched foods" are being offered for them in our great Super Markets, and thank God for them also, but inwardly their precious life can be rally enriched by the Supreme Saviour of all humanity as they come in contact with Him. Then, in turn, they will love Him and serve Him with continued Palm Sunday happiness.

E A S T E R

Easter has been called the "festival of joy of life".

It was a beautiful early spring morning when the women went to the sepulchre. I think the little flower buds were coming up in the gardens. The air was rejuvenating. Everything spoke of the resurrection, new life. Even Jesus was alive. What a thrill for the people! They returned from the empty grave and told these things to the rest. Then Peter rushed to the sepulchre and saw for himself, and believed. Finally all left, but Mary Magdalene. Jesus came and spoke to her and instructed her to tell His brethren. She went and told the disciples that she had seen the Lord and that He had spoken these things unto her.

Sunday school teachers, you should have a message to your pupils like Mary Magdalene on this Easter Day. Your children are attending funerals occasionally and they are thinking not tomorrow or the day after, but as a little girl said to me quite recently: "I am thinking now". I am telling you this from a personal experience. Some of them lose or lost their mother, father or other loved ones. The very saddest

of all, when the body is placed in the ground, they are troubled. They would like to understand and be made plain to them what happened. This day is your special opportunity.

By way of illustration, nature around us begins to break forth. The flowers are coming up from the soil, everything around speaks of a new life, a resurrection. Yes, the last year's stalks dried away and disintegrated, fallen apart. So will be our earthly bodies, but that part of us that is really "US", which is like the life in the bulb, that will never die, never perish.

What did Jesus say? "Because I live, ye shall live also" (John 14:19); "I am the resurrection, and the life"

(John 11:25); he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live" (John 11:25). Paul speaks thus: "That I may know him, and the power of his resurrection" (Philip. 3:10). Dear teacher, have you been thinking about this yourself? Have you been a witness like the disciples, as we read in Acts 1:22? "Beginning from the baptism of John, unto that same day that he was taken up from us, must one be ordained as a witness with us of his resurrection".

Yes, declare it to your pupils. Be ordained of God himself. Let this Easter be in your class a spiritual awakening and joy of the power of our resurrected Saviour Jesus Christ.

ló táborba vitték feleségével együtt, és majd csak a háboru befejezése után tudott újra kimenni szeretett feketéi közé, és ma is ott áll a vártán, 83 év terhével a vállán. Valami csodálatos isteni vezetésnek vettem, hogy éppen a 38. születésnapomon volt egy személyes megbeszélésem Dr. A. Schweitzer néhány megbízottjával New Yorkban arról, hogy az ő meghívására csatlakozzam egy ideig az ő lambarénéi munkájához. Isten-nél van a jövő, de ha tőle van ez a meghívás, akkor határozott bizonyítéknak tartom ezt is arra, hogy Istennél nincsenek véletlenek, hanem mindennek rendelt ideje van. Clara Urquhart, Schweitzer egyik benső barátja és ügyének buzgó támogatója kérdezte tőlem a beszélgetés során: "Hát nem csodálatos, hogy mig mások százával kérnek engedélyt dr. Schweitzertől, hogy vele dolgozhassanak, magát ő kéri fel munkatársának?"

Feleségem Bán Gábor baptista lelkipásztor leánya. Édesanyja Gubacsi Rozália volt, aki egy csodálatos szelidségű és jóságos lelkületű hívő asszony. — Feleségem alig volt 10 éves, mikor édesanyját elvesztette, és ettől kezdve hosszú időn keresztül órá háruult még két kisebb fiutestvérének a gondozása is. Mindössze a négy polgári iskolai osztályt tudta elvégezni a szülői háznál, magasabb iskolai végzettségre édesapja prédikatori szerény jövedelme nem biztosított semmi anyagi alapot. Mind a gimnáziumi érettségit, mind az orvostudományi egyetemet férjhez menetele után végezte el Budapesten. Érettségije előtt két hónappal született a harmadik gyermekünk: Stella Céleszta, orvosdoktori felavatásán pedig öt gyermekünk volt jelen 1955-ben: József, Rózsa, Céleszta, Benedek, Pálma. En nyolc vagy kilenc éves lehettem, mikor szüleim magukkal vittek Orgoványra, meglátogatni Kató nénemet, aki Orgoványra ment férjhez. Itt ismerkedtem meg a prédikátor Bán bácsiék családjával, a drága Bán né-nivel és a kis szöszi Rózsikával. A csodálatos zengésű hangjával és a még csodálatosabb szerető simogatós szemeivel Bán néni hamarosan megnyerte a szívemet. Vasárnapra

Emlékeim a Magyarországi Baptista Misszióból

(Folytatás a 3-ik oldalról)

csillagban (baptista gyermeklap a kommunizmus előtt Magyarországon, Nagy Pál, Steiner István, majd Mészáros Sándor szerkesztésében) folytatásokban megjelent egy elbeszélés az én kora gyermekségem idejében ezen a címen: KÉT GYERMEK EGY KOSÁRBAN... Ez a történet az amerikai rabszolgaháboru idejében játszódik le, és azt mondja el, hogyan menti meg a hűséges fekete dajka urnőjének két kicsi gyermekét.

A másik emlék, ami kitörülhetetlenül az eszembe vésődött, a vasárnapi iskolákon szokásos születés-napi megemlékezéssel kapcsolatos. A gyűjtőpersely egy kis ládikó volt, a tetején egy nyílás a pénzermék számára, és egy fehérruhás, de koromfekete arcú és gyapjas haju afrikai néger mindig meghajtott a fejét, valahányszor csörrent a fillér a perselyben. Születésnapunkon annyi pénzdarabot számoltunk be a perselybe, ahány évesek voltunk. En legszivesebben minden vasárnap ünnepelem volna a születésnapomat, csak hogy bólogasson a kormosfejű, pirosajku atyafi. A születésnap pénze a pogánymissziós kasszába ment, és boldogult Nagy Pál bácsi megtoldotta még bélyeggyűjtésből és gyógynövénygyűjtésből eredő pénzekkel is,

ugy annyira, hogy egy időben a magyar baptista vasárnapi iskolások támogattak valami József nevű bennszülött evangélistát a sötét kontinensen. Ha ehhez az emlékhöz még hozzáveszem a "Grönland jeges partjain, Kina széles terén" kezdetű énekünket, melyet nagyon szeretünk a vasárnapi iskolában énekelni, akkor körülbelül meg is adtam a legfontosabbnak látszó indítékokat, melyek engemet eszmélkedő gyermekkoromban megindítottak már azon az uton, ahol mostanában kezd némi világosság támadni arra nézve, hogy Isten kegyelmes vezetése folytán valóban kimegyünk Afrikába feleségemmel (akinek szintén orvosi oklevele van) és gyermekeimmel együtt misszionárius orvosoknak. Most harmincnyolc éves vagyok, feleségem egy évvel fiatalabb. Soha nem gondoltam volna, hogy Afrika olyan messze van... De ha elcsüggedtem, mindig Albert Schweitzer példája vigasztalt, aki negyven éven felül volt, mikor tényleges orvosmisszionáriusi szolgálatát megkezdte Lambarénében, Francia Egyenlítői Afrikában, Gabon tartományban. Először ugyan egy szerény munkát kezdett ott 1913-ban, 38 éves korában, de az első világháboru kitörésekor francia interná-

az ő vendégük voltam, és hirtelen megbetegedtem. Ágyba fektettek. Rózsika odahozta a Betüország nevű régebbi iskoláskönyvét, és abban lapozgattunk nagy buzgósággal. Bucsuzól pedig engedélyt kért édesanyjától, hogy nekem adhassa a könyvet, mert észrevette, hogy megtetszett benne a sok szép kép... Nem sok sejtelmem volt még ez időtájt a házasságról, de elhatároztam, hogy ha Rózsika ugyanolyan szép, szelid és hívő lesz, mint az édesanyja, akkor én Isten segítségével őt fogom feleségül venni, legyen csak nagy! Tizennégy év múlt el, mire gyermeki elgondolásom valóra vált, és már annak is tizennégy éve néhány hónap hiány, hogy házasságot kötöttünk. Legidősebb gyermekünk 13 éves, a legkisebb 3. Mielőtt megkértem volna Rózsikát, megkérdeztem tőle, hogy neki is van-e hivatása Afrikába mennie pogánymisszionáriusnak. Mély meggyőződéssel válaszolta, hogy ez a szíve legtítkosabb óhajta, de beszélni sem mer róla, mert ő nem tudott tanulni édesanyja halála és édesapja szegénysége folytán, már pedig oda jól képzett emberek kellenek, ő úgy tudja... Ezt Isten segítségével és szorgalommal pótolni lehet, mondtam én, a fontos csupán az elhívás.

(Folytatjuk)

AKIK ELMENTEK

Wallingford, Conn. — Gyülekezetünk egyik hűséges tagját, Tóth Miklósné testvérnőnk február 8-ikán az Ur magához szolgáltatta 66 éves korában. A gyászszertartást Molnár Balázs, a Bridgeport-i gyülekezet nagyrabecsült Prédikátora végezte. Molnár testvér a Pál apostol Rómabeliekhez írott levél 8-ik rész 39-ik vers alapján kiemelte azt: hogy, akik az Isten szerelmében haltak meg, azok egyek velünk, noha nem látjuk egymást, mégis egyek vagyunk, mert az Isten szerelmében vagyunk a Jézus által.

Templomunk megtelt sok jó barát és gyászoló résztvevővel, akik el is kísérték tv.-nőnk utolsó útjára. Nővérünk kedves férjével, Tóth testvérral együtt 1908-ban vándoroltak ki Szatmár-megye, Husz községből. Testvérnőnk egyike volt a wallingsfordi gyülekezet alapító tagjainak és mint ilyen hűen szolgálta Mesterét a sok

megpróbáltatások és küzdelmek között.

Gyülekezetünk női egylete, mint vezető és szorgalmas tagját vesztette el. Vajha az Ur pótolná helyét. Nővérünket a jelenlegi betegségek egyike, a szívbaj sodorta el. Betegségét nagy türelemmel viselte, míg az Ur magához nem szolgáltotta. Hat gyermeke és kilenc unokája gyászolják őt. Az Ur nyújtson vigaszt a vérző szívekre

—Szilágyi M.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CAMPBELL, O. — Néhány életjel. 1. Imaházunk körül javítások történtek. Néhány férfi testvér szép összeget takarított meg a gyülekezetnek ügyességével és készségével. Az Ur áldja meg őket.

2. Karácsony már régen volt, de jólesik visszagondolni, hogy nagyon áldásosnak bizonyult. Aránylag népes volt. Bár számitáson felül vásároltunk cukorkát, de csak nem volt elég. Buzdítólag hatottak az új arcok és hangok.

3. Imaházunk frontját egy szép alkalmi tábla díszíti, melynek alján Jézus szavai olvashatók angolul: "Jőjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket" (Mát. 11:28). Felavatáskor elhangzott, hogy e tárgy állandóan prédikál hangtalanul, de mi legyünk élő táblák, Jézushoz hívogató lelkek. Ellenben a tábla nem sokat fog jelenteni.

4. Miss Meereis Mária nővérünk több áldásos szolgálatot tett körünkben az években keresztül, amiért hálások vagyunk neki. A múlt év második felében valami négy hónapot töltött a Menháznál, mint kiegészítő és vendég. Karácsony előtt tért haza onnan, youngstowni nővére s férje lakására. A közelmúltban két ügyes kiárusítást rendezett az intézet javára. Az első Major tv.-ek új lakásán (de régi ház) egy imaórával kapcsolatban, amit főleg ő vezetett, mikor ismertette a menház és annak lakói körülményeit. Aztán az özv. Körmendy tv.-nő s Olga leánya és férje otthonában. Ezt egy délután bonyolította le, mikor szomszédnők is megjelentek. — Ezekből s más forrásokból elég összeget juttatott Menházunk részére, amelybe ő is tervez bemenni.

(Sajnálatalunkra március 10-ikére virradólag rosszul lett, de — hála — e sorok írásakor már javulóban van. Reméljük felépülését. Imádkozunk érte. Nővéreék legelsőbbrendű bánásmódban részesítik, ami nagy áldás részére).

5. Major tv.-ek új címe: 500 Tenney Ave., Campbell, O. Ők ezuton is őszinte köszönetüket fejezik ki az összttestvériségnek azért a szép tűzhelyemelegítési ünnepélyért, amit a nőegylet vezetése mellett tartottak részére a szép pénzbeli ajándékért is Ez alkalmi összejevetelt Fehér Györgyné tv. vezette. Rev. M. Basil Williams, a helybeli Christian Cen-

ter direktora szolt a Bibliából épületesen.

6. Ma már itt tartunk, Major tv.-ek mindketten ezuton is szeretettel megköszönik a születésnap "party"-kat és az ajándékot. Az egyik októberben zajlott le s a másik pedig februárban. Pótolja az Ur mindenkinek szívességét.

7. "Harmophone" a neve annak a vilány hordozható orgonának, amit a most mult február első felében vásároltak ajándékban Zetts Pál tv.-ek a gyülekezetnek házi és más alkalmi összejevetelekre. \$110 volt az ára és Nyugat-Németországban készült. Házi felavatása Bülgözdly Mihály barátaink kedves otthonában történt február 12-én egy ott tartott imaórával kapcsolatban. Az imaházban pedig március 2-ikén este. Orgonistánk, Vass Eleanor nővér szépen játszott rajta mindenki öröme.

8. E tavaszon gyülekezetünk azon megtiszteltetésben részesül, hogy április 26-án d. u. a központi diakonusok gyűlésének s este az ifjusági rally-nek lesz a színhelye. Májusban pedig a központi női konferencia tartja itt összejevetelét, és pedig 24-ikén d. u. és este.

Az ur áldja meg a nagy gyülekezeteket, de áldja meg a kicsinyeket is. Azok közt a miénket szintén.

—Campbell-i Krónikás.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS

252 Brook Ave.,

Passaic, N. J.

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY:

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.

New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,

1619 Edward Ave., N. E.

Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG

220-11 — 92nd Ave.

Long Island, N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

EMERY RÉVY

R. D. 3, Box 346-B

New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Miss Barbara KURTZ

252 Brook Ave

Passaic, New Jersey